

Peters Advocaten
T.a.v. de heer mr. J.W.H. Peters
Havik 13
3811 EX AMERSFOORT

Tevens per fax: 033-462 42 75

Datum 12 juni 2018

Zaaknummer S 16/05392 H

Betreft: Brief inzake het verzoek om nader onderzoek op de voet van art. 461 Sv ingediend namens de veroordeelde [verzoeker] door mr. J.W.H. Peters.

Geachte heer Peters,

Bij schrijven van 3 november 2016 heeft u het verzoek gedaan tot het instellen van een nader onderzoek naar de aanwezigheid van een grond voor herziening als bedoeld in artikel 457, eerste lid, onder c, Sv, namens uw cliënt [verzoeker], geboren op [geboortedatum] 1955 (nader ook te noemen: verzoeker). De verzoeker is bij arrest van het gerechtshof te Amsterdam van 22 juli 2005 ter zake van “moord, meermalen gepleegd” veroordeeld tot een levenslange gevangenisstraf. Bij arrest van 21 november 2006 heeft de Hoge Raad het cassatieberoep verworpen.

Bij brief van 17 november 2016 heb ik uw verzoek voorgelegd aan de Adviescommissie Afgesloten Strafzaken (de ACAS) voor advies over de wenselijkheid en haalbaarheid van het onderzoek zoals door u verzocht. Daarbij heb ik de commissie meegegeven ook aandacht te besteden aan de vraag of er mogelijk andere aanknopingspunten zijn voor nader onderzoek naar het bestaan van gronden voor herziening van de onherroepelijke veroordeling van de verzoeker.

Bij schrijven van 22 december 2017 heeft de ACAS mij haar advies in handen gesteld. In het advies heeft de ACAS gemotiveerd waarom zij geen reden ziet voor een nader onderzoek als verzocht. Een afschrift van dit advies is u toegezonden. Bij brief van 25 januari 2017 heeft u gereageerd op het advies. Voorts heeft [getuige 5] op 5 mei 2017 mij nog een brief gestuurd met betrekking tot het verzoek, maar aangezien dat schrijven niet door een advocaat is ingediend heb ik daarvan in het kader van mijn beslissing op het verzoek geen kennis kunnen nemen.

Naar aanleiding van uw verzoek om nader onderzoek deel ik u mede dat hetgeen namens de verzoeker naar voren is gebracht mij geen aanleiding geeft om af te wijken van het advies van de ACAS. Uw reactie op dat advies maakt dat niet anders.

Ter onderbouwing van mijn standpunt zal ik hieronder nader ingaan op de punten die u in uw reactie op het ACAS-advies naar voren heeft gebracht.

1. Als algemene opmerking gaat u in op het formele karakter van het advies van de ACAS en maakt u bezwaar tegen het feit dat de ACAS nader onderzoek door deskundigen heeft doen uitvoeren. Daartoe is de ACAS echter wel degelijk bevoegd. Ik verwijs u in dat verband naar Besluit adviescommissie afgesloten strafzaken, Stb 2012, 405, in het bijzonder art. 8, derde lid.
2. Een andere algemene opmerking die u maakt is dat u van oordeel bent dat de ACAS ten onrechte vooruit is gelopen op het juridische oordeel dat geen sprake is van een novum. Uiteraard heeft u het gelijk aan uw zijde als u opmerkt dat in de huidige fase van de procedure voor beantwoording van die vraag geen plaats is. De ACAS geeft er echter in haar conclusie blijk van dit punt niet te hebben miskend. Deze conclusie van de ACAS luidt immers dat naar haar oordeel geen aanleiding aanwezig is voor onderzoek naar het bestaan van gronden voor herziening.
3. Het onderzoek van J. van der Sleen. De ACAS geeft mijns inziens voldoende duidelijk en wat mij betreft ook overtuigend aan dat het door Van der Sleen uitgevoerde onderzoek naar de betrouwbaarheid van de getuigenverklaring van [getuige 1] geen aanleiding geeft voor nader onderzoek op dit punt, ook niet waar het betreft een nader onderzoek naar de verklaring van [betrokkene 1]. Het benoemen van een tweede deskundige, zoals u in uw reactie als wenselijkheid formuleert, is gelet op de onderbouwing van het advies van de ACAS evenmin aangewezen.
4. Het onderzoek van K. Meijer. Zoals u zelf ook aangeeft is in dit geval niet sprake van een onderzoek door een deskundige en de scriptie van K. Meijer kan dus ook niet als zodanig worden opgevoerd in een herzieningsaanvraag. In uw reactie werpt u nog enkele vraagtekens op die de ACAS 'uit nieuwsgierigheid' had kunnen oppakken. Ik meen echter dat hetgeen door Meijer is gesteld niet noopt tot nader onderzoek. Het gestelde betreft naar mijn oordeel een betwisting van feitelijke vaststellingen die door het hof destijds tegen de achtergrond van het dossier zijn verricht. Nieuwe gegevens die zouden kunnen leiden tot herziening van de veroordeling komen met hetgeen Meijer heeft aangevoerd niet in zicht.
5. Het onderzoek van A.W.C.J. Hendriks. In uw reactie gaat u eerst in op de wijze waarop het brieffrapport van Prof. dr. Kubat van het NFI tot stand is gekomen. De tussenkomst daarbij van de officier van justitie Van Schaijk geeft mij echter geen enkele aanleiding om te

twijfelen aan de onafhankelijkheid van het door de deskundige van het NFI gegeven oordeel. Ik zie ook geen aanleiding om dit punt nader te (doen) onderzoeken. Dat, anders de ACAS, mede aan de hand van het rapport van Prof. Kubat concludeert, er wel een wetenschappelijke basis zou zijn om aan de hand van (steek)letsels de hand waarmee is gestoken te bepalen is onvoldoende aannemelijk geworden. De verwijzing naar een concrete strafzaak waarin het gerechtshof aan de hand van een aantal feitelijke vaststellingen het als het meest waarschijnlijk scenario heeft geoordeeld dat de dader met zijn linkerhand heeft gestoken maakt dat niet anders. In dat verband wijs ik er voorts op dat de houdingen waarin de slachtoffers van de slachtoffers in de onderhavige zaak zijn aangetroffen geen eenduidige aanwijzingen opleveren voor de (linker of rechter)hand waarmee is gestoken. Over de positie van de dader ten opzichte van de slachtoffers is evenmin objectieve nadere informatie voorhanden. Hetgeen Dr. Hendriks, blijkens haar rapport dat als bijlage is gevoegd bij uw onderzoeksaanvraag als uitgangspunt neemt, is op dat punt speculatief en levert daarom ook op zichzelf genomen al onvoldoende grond op om nog nader onderzoek naar de mogelijke links- of rechtshandige toebrenging van de steekwonden te doen.

6. Het onderzoek van dr. J. Bloem. Zoals de ACAS stelt is gelet op de (wetenschappelijke) onmogelijkheid om vast te stellen of de steekletsels met de linker- dan wel de rechterhand zijn toegebracht een nader onderzoek naar de handvoorkeur van de verzoeker niet opportuun. Waar de ACAS methodologische gebreken in rapportage van drs. Bloem beschrijft is dat in wezen een aspect dat ten overvloede geldt. De conclusie dat een nader onderzoek naar de handvoorkeur van de verzoeker geen nuttig doel kan dienen staat voorop. Deze conclusie wordt door mij onderschreven. Voor een (herhaald) onderzoek naar de handvoorkeur van verzoeker is geen goede grond aanwezig.
7. Het onderzoek van Dr. Spendlove. Naar ik meen is bij de ACAS uiteindelijk geen misverstand aanwezig geweest over de (slot)conclusie van Dr. Spendlove, die luidt dat 'het tijdstip van overlijden eerder in de richting van zaterdag 03 maart 1984 overdag zal zijn gelegen dan het op zondag 04 maart 1984 gelegen is.' Van wezenlijk belang is dat deze conclusie het zgn. ochtendscenario, waarbij het tijdstip van de bewezenverklaarde feiten op zondagmorgen 4 maart 1984 is gesteld, niet uitsluit. Het door de ACAS aan prof. Dr. W. Duijst verzochte onderzoek falsifieert het zgn. ochtendscenario evenmin. Haar conclusie is dat het tijdstip van overlijden ten tijde van de sectie op minimaal 24 uur tot maximaal 72 uur moet worden gesteld. Beide rapportages in samenhang bezien is er geen aanleiding om te veronderstellen dat nader onderzoek op het punt van het tijdstip van overlijden van de slachtoffers een gegeven kan opleveren dat met kans op succes in een herzieningsprocedure kan worden aangevoerd.
Voor de volledigheid ga ik nog in op het misverstand dat bij prof. Duijst zou zijn gerezen met

betrekking tot de door Dr. Spendlove gebruikte foto's. Wat daarvan zij, in ieder geval is duidelijk dat de door prof. Duijst gebruikte foto's wel de originele (kleuren)foto's betreffen. Door het mogelijke misverstand wordt haar conclusie derhalve geenszins aangetast. Waar in uw reactie gesuggereerd wordt dat de officier van justitie - net als u betoogt ten opzichte van Dr Kubat (zie hierboven punt 5) - invloed heeft kunnen uitoefenen op de inhoud van het rapport van de deskundige Duijst concludeer ik dat elke redelijke grond voor die suggestie ontbreekt. Nader onderzoek op dit punt zal ik derhalve niet uitvoeren.

Uit het voorgaande kan worden afgeleid dat ik geen gronden aanwezig acht om de nadere onderzoekswensen die u op p. 17 van uw reactie formuleert in te willigen.

Het verzoek om nader onderzoek wijs ik derhalve af. Ik vertrouw erop u en uw cliënt hiermee voldoende te hebben geïnformeerd. Tegen deze beslissing staat geen hoger beroep open, maar zij belemmert de verzoeker niet zich met een verzoek tot herziening te wenden tot de Hoge Raad der Nederlanden.

Deze beslissing en het advies van de ACAS zullen geanonimiseerd worden gepubliceerd op de website van de rechterlijke macht: www.rechtspraak.nl.

Hoogachtend,

A.E. Harteveld
advocaat-generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden

